

مرکز تحقیقات اسلامی

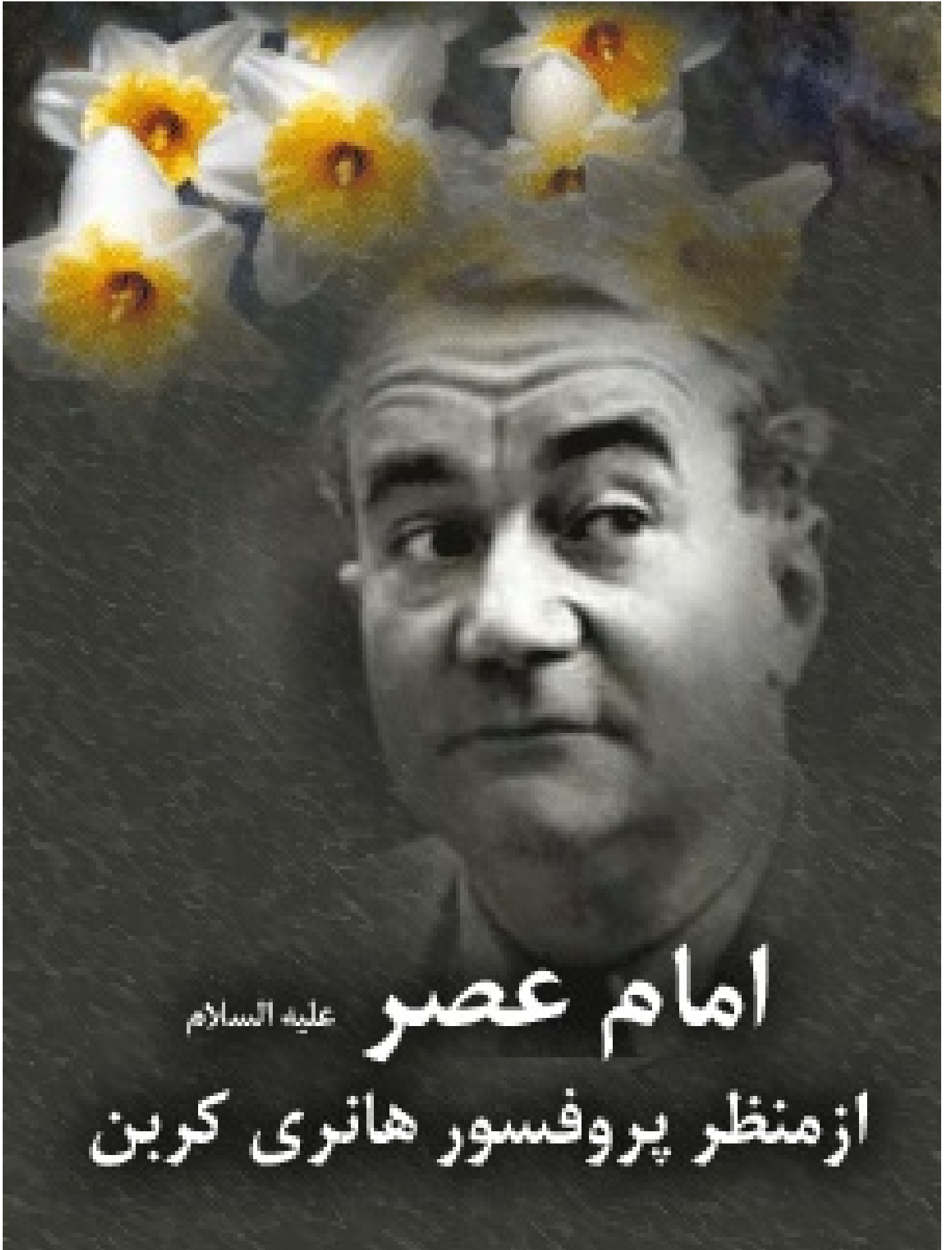
اصفهان

گامی

عمران
علیهما السلام

www. **Ghaemiyeh** .com
www. **Ghaemiyeh** .org
www. **Ghaemiyeh** .net
www. **Ghaemiyeh** .ir

امام عصر عليه السلام

از منظر پروفیسور ہائری کرین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

امام عصر علیه السلام از منظر پروفیسور ہانری کربن

نویسنده:

امین میرزایی

ناشر چاپی:

موعود

ناشر دیجیتالی:

مرکز تحقیقات رایانہ ای قائمیہ اصفہان

فهرست

۵	..... فهرست
۶	..... امام عصر علیه‌السلام از منظر پروفسور هانری کربن
۶	..... مشخصات کتاب
۶	..... امام عصر، از منظر پروفسور هانری کربن
۹	..... درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

امام عصر علیه السلام از منظر پروفیسور هانری کربن

مشخصات کتاب

شماره کتابشناسی ملی: ایران ۷۸-۷۶۹۷

سرشناسه: میرزایی امین عنوان و نام پدید آور: امام عصر علیه السلام از منظر پروفیسور هانری کربن میرزایی امین منشا مقاله: ، موعود، ش ۱۴، (خرداد، تیر ۱۳۷۸): ص ۳۸ - ۴۱.
توصیفگر: کوربن هانری توصیفگر: ظهور منجی

امام عصر، از منظر پروفیسور هانری کربن

تاریخ دانش شرق شناسی عموماً با تحریفها، کتمان حقایق و نوعی بی انصافی همراه بوده است. اما در این میان گاهی برخی چهره‌های شاخص شرق شناسی، در مواجهه با منطق مستحکم برخی اندیشه‌های شرقی، شیفته آنها شده، به آن گرایش و میل باطنی و ایمان قلبی یافته‌اند. مرحوم پروفیسور هانری کربن ایران شناس مشهور فرانسوی از جمله اروپاییانی است که در دوران زندگی علمی خود، در پی گذر از اندیشه‌های وجود شناختی اندیشورانی همچون هایدگر و ادموند هوسرل با حکمت شرقی شیعی آشنایی حاصل کرده و به دنبال مطالعات چندین ساله، به وجود مبارک امام عصر، عجل الله تعالی فرجه الشریف، و معنویت بی بدیل سایر ائمه شیعه، علیهم السلام، تمایل قلبی، و یقین عینی و عقلانی یافته است. در این گفتار کوتاه بر آنیم تا با مروری سریع در برخی آثار او، میزان عشق و علاقه او را به آن امام همام مورد بررسی قرار دهیم. پیش از ورود به محور اصلی بحث در این نوشتار، یادآور می‌شوم که در چند سال گذشته و در پی انتشار یادنامه‌ای از کربن - از سوی یکی از شاگردان او در ایران و اروپا - برخی از اندیشمندان داخلی نسبت به این خاور شناس منصف اروپایی از در بی انصافی وارد شده و مع الاسف پاره‌ای اشتباهات وی را در آثاری که از خود به جا گذارده، بهانه حمله شدید به او قرار داده‌اند. غافل از اینکه صرف توجه کربن به مساله وجود امام عصر و تحلیل شایسته او از وجه معنوی غیبت و ظهور آن امام همام، فی نفسه دارای آثار ارزشمندی بوده که از چشم این گروه منتقدان به دور مانده است. فی المثل در حالی که در همین سال گذشته برخی روشنفکران غربگرای بومی، مفهوم ولایت باطنی و هدایت تکوینی ائمه اطهار، علیهم السلام، را زیر سؤال برده، یا عنوان انسان کامل و قطب عالم امکان را برای حضرت قائم، علیه الصلوٰة والسلام، حاصل سرقت ادبی شیعیان از عارفان اهل سنت قلمداد کرده‌اند!! پروفیسور کربن در کتاب تاریخ فلسفه اسلامی خود که قریب سی و اندی سال پیش به رشته تحریر در آمده است، با ارائه تحلیلی تاریخی، نحوه انتقال مفاهیم عرفانی را از لسان ائمه اطهار به آثار عرفانی اهل سنت مورد بررسی قرار داده و ثبوت نقش وساطت فیض را برای وجود مقدس امام غایب به اثبات می‌رساند. مرحوم علامه سید محمد حسین طباطبایی، رضوان الله تعالی علیه، در مقدمه کتاب خود با عنوان ظهور شیعه که در واقع متن گفتگوها و مکاتبات ایشان با پروفیسور هانری کربن است به همین حساسیت ویژه کربن به حقایق مذهب تشیع اشاره کرده و ضمن ارایه متن گفتگوهای خود با او از این نکته یاد می‌کند که: در این مجلس آقای دکتر کربن، مذاکره را ادامه داده و گفتند که امسال موقعی که اروپا بودم، در ژنو کنفرانسی در موضوع امام منتظر به عقیده شیعه دادم و این مطلب برای اندیشمندان اروپایی که حضور داشتند کاملاً تازگی داشت. کربن خود در یکی از پرسشهایی که از محضر مرحوم علامه به عمل آورده به همین حقیقت برای بار دیگر اشاره کرده است. او خطاب به علامه می‌نگارد: مطلب اساسی تصور امام غایب، چه اثری در تفکر فلسفی و اخلاق و روی هم رفته تمام زندگی معنوی شیعیان دارد؟ آیا با تعمق جدیدی در این تصور اساسی، مذهب تشیع نمی‌تواند در دنیای امروزه یک غذای جدید روحی برای احیای فلسفه و مبدا نیرویی برای زندگی معنوی و اخلاق ببخشد. نیرویی که تا کنون در تقدیر مانده است؟ به اعتقاد

کربن در کتاب ارزشمند تاریخ فلسفه اسلامی بی شک فکر شیعه از آغاز کار فلسفه‌ای را تقویت کرد که از سنخ فلسفه نبوی بود و با دین نبوی انطباق کامل داشت. کربن بدرستی این نکته را مورد توجه قرار داده که فلسفه نبوی اصولاً فلسفه‌ای مربوط به آخرالزمان است. به گفته او فلسفه نبوی مستلزم اندیشه‌ای است که نه به وسیله سابقه تاریخی محصور می شود، نه با کلمات و الفاظی که با تعلیم و در قالب عقاید جزمی و تغییر ناپذیر محصور باشد محدود می گردد و نه در افقی که منابع و قوانین و منطق استدلالی آن افق را حد بندی کند مشخص می شود. آری! فکر شیعه متوجه انتظار است، اما انتظار نه از طریق ظهور شریعی نو، بلکه از راه تجلای کامل کلیه معنی پنهانی یا معنی روحانی منزلت آسمانی. انتظار این ظهور، در انتظار، امام غایب (امام زمان) مثل شده است. به عقیده کربن مفهوم ولایت در این دوران طولانی انتظار، علی الاصول همان هدایت ارشادی امام است که اسرار اصول عقاید را می آموزد. این مفهوم از سویی شامل مفهوم معرفت است و از سوی دیگر واجد معنی محبت یعنی معرفتی که فی نفسه متمرکز و نیرومند است. اگر این گفته کربن را بپذیریم، تشیع از این زاویه دید همان عرفان اسلام است. کربن در بخشهای مختلف آثار خود بارها بر این نکته تاکید دارد که این مسائل، در اساس علم کلام اهل سنت مورد بحث قرار نگرفته، چرا که از حیثه قدرت آن بالاتر بوده است. کربن بر خلاف بسیاری از اندیشمندان معاصر که مفهوم انسان کامل یا ولایت، قطب و قطب الاقطاب را زائیده اندیشه عارفانی همچون محی الدین عربی (ابن عربی) می دانند، بر این عقیده پا می فشارد که اگر از تفسیر حقوقی یا فقهی محض شریعت پا را فراتر بگذاریم و به نوعی معراج باطنی که اساس تفکر شیعه است قائل شویم، گویی تشیع و تصوف دو نام برای یک حقیقتند. کربن در رساله‌ای خطاب به مرحوم علامه طباطبایی، رضوان الله تعالی علیه، به این نکته اشاره دارد که: فریدالدین عطار، در حالی که هنوز سنی بوده، تذکره الاولیاء خود را با شرح حال امام پنجم یعنی حضرت باقر، علیه السلام، شروع کرده است. همچنان که در کتاب تاریخ فلسفه اسلامی می نویسد: در حقیقت از آغاز اسلام، صوفیان شیعی مذهب بودند: در گروه کوفه، شیعه‌ای به نام عبدک، نخستین کسی بود که صوفی خوانده شد. بنا به تحقیقات عمیق کربن درباره سخنان ائمه، علیهم السلام، - بویژه خطبه‌های توحیدی نهج البلاغه و جوامع روایی شیعه - مفهوم ولایت اصولاً از طرف خود امامان شکل گرفته و مبانی نظری عرفان از سوی ائمه، علیهم السلام، فی الجمله مورد قبول بوده است. از این نظر وقتی صفحات کتاب ابن عربی را مطالعه می کنیم، مطالبی می بینیم که گویی یک مؤلف شیعی مذهب نوشته است. کربن می نویسد: همچنان که مفهوم ولایت از شیعیان است، همچنان نیز تردیدی نیست که در تصوف، اساس مفاهیم قطب و قطب الاقطاب از شیعیان می باشد. بنابراین ملامت‌هایی که از سوی ائمه شیعه نسب به غیر شیعیان و صوفیان اهل سنت وارد شده است، در واقع اعتراضی است به غصب مقام ولایت و نقش شیخ که نقش امام غائب را، غصبا تصرف کرده و نیز اعتراضی است به شیفتگی به لامذهبی که کاهلی جاهلانه و فسق و هرزگی اخلاقی را تایید می کرده است. کربن در بخشی از کتاب تاریخ فلسفه اسلامی خود ضمن نقل روایتی مشهور از نبی مکرم اسلام، صلی الله علیه و آله، که در آن آمده است: اگر تنها یک روز به پایان جهان باقی مانده باشد، خداوند آن روز را چندان طولانی خواهد کرد تا مردی از ذریه من که نامش نام من و کنیه اش کنیه من خواهد بود ظهور کند. او زمین را از هماهنگی و عدل پر خواهد ساخت، چنانکه تا آن هنگام از خشونت و جور پر شده است. به تفسیر این روایت پرداخته و می نویسد: روزی که چنین طولانی خواهد شد، زمان غیبت است و این حدیث صریح، طنین خود را در همه قرون و در تمام مراتب شعور و ضمیر شیعه منعکس ساخته است. کربن با باور به این اعتقاد که این ظهور، واقعیت و پیروزی تاویل یعنی حقیقت دین را آشکار خواهد کرد و به نوع بشر مجال خواهد داد تا وحدت و یگانگی خود را به دست آورد، بر این نکته تاکید دارد که ظهور امام، مستلزم قلب ماهیت دل مردمان است و کمال روز افزون این ظهور به ایمان پیروان امام وابسته و راه آن چگونگی عمل آنان می باشد. البته انتقادی که به کربن وارد است، غفلتی است که از وجه مسلحانه و قیام بالسیف حضرت حجت از خود نشان داده است. لیکن این حقیقت مورد اشاره او را هم نمی توان انکار کرد که: جلوه یا عدم جلوه امام بر اشخاص، به شایستگی آنان بستگی دارد. کربن در تحلیلی جالب توجه می نویسد: جلوه ظهور او بر مردم، همان مفهوم

تهذیب و تجدید عالم روحی آنان است و بالتیجه همان مفهوم عمیق اندیشه‌ای است که شیعه از غیبت و ظهور امام دارد. مردم شایستگی خود را برای دیدن امام از بین می‌برند، آنگاه خود بین امام و خویشتن حجاب می‌گردند، زیرا وسیله و آلت تجلی و مشاهده آن را یعنی معرفتی را که از راه قلب حاصل می‌شود از دست می‌دهند، یا آن را فلج ساخته و از قدرت و کار می‌اندازند. پس تا وقتی که مردم مستعد شناسایی و معرفت امام نگردند، سخن گفتن از ظهور امام غایب هیچ معنی نخواهد داشت. اگر گفته کربن را بپذیریم دیگر ظهور امام واقعه‌ای نیست که روزی ناگهان به وقوع بپیوندد، بلکه امری است که روز به روز در ضمیر و وجدان شیعیان مؤمن رخ می‌دهد. در این حالت عقیده به عدم تحرک و مخالفت با ترقی که در اسلام تشریحی - یعنی فقه - غالباً مورد نکوهش قرار گرفته است در هم می‌شکند و معتقدان به آن امام همام، در جنبش صعودی دوره ولایت کشیده می‌شوند. در واقع کربن ظهور امام، علیه السلام، را به معرفت قلبی شیعیان منوط می‌داند. معرفتی که از نوع معرفت شهودی و باطنی است. همو در جای دیگر - رساله عالم مثال - به نوعی دیگر به همین حقیقت اشاره دارد. موضوع بحث کربن در رساله عالم مثال جهان واسطه‌ای است که مابین عالم مجردات تام و نفوس متعلق به ماده قرار می‌گیرد. همان عالمی که شهود عارفان و حکمای اشراق در آن عالم صورت می‌گرفته است. او از جمله می‌نویسد: حکایات سهروردی و قصص موجود در سنت شیعی که حکایت نیل به سرزمین امام غائب را باز می‌گوید، هیچ یک خیال واهی، غیر واقعی و تمثیلی نیستند؛ زیرا اقلیم هشتم یا ناکجا آباد، همان چیزی نیست که ما معمولاً - اوتوپیا می‌نامیم. اقلیم هشتم به مثابه عالمی است که از حیطة کنترل و نظارت تجربی علوم [جدید] خارج است. عالمی فرا حسی است که تنها به مدد ادراک مخیل می‌توان آن را درک کرد و حوادثی را که در آنجا به وقوع می‌پیوندد، صرفاً به یاری آگاهی مخیل می‌توان تجزیه نمود. اجازه دهید بار دیگر به این نکته تاکید کنم که مراد از خیال در اینجا همان اصطلاح رایج در زبان امروزی ما نیست، بلکه، مقصود، دیدار باطنی و خیال صادق است. پس به گفته کربن برای مشاهده امام غایب در دوران غیبت نیز می‌باید در افق وجودی امام غائب قرار گرفت. به عبارتی این کلمات راز وجود ماورای طبیعی امام غایب را در ذهن و آگاهی شیعیان بیان می‌دارد؛ کسی که در آن حال روحی نباشد، قادر به مشاهده او نخواهد بود. سهروردی در حکایت عقل سرخ خویش به همین نکته اشاره داشته و مقصود از جمله‌ای که در آغاز سخن از او نقل کردیم همین است: اگر خضر شوی، از کوه قاف آسان توانی گذشتن. کربن در بخش دیگری از کتاب تاریخ فلسفه اسلامی، شیعیان را میان دو حد محصور می‌داند. حد اول همان یوم الميثاق یا روز الست است، که حیات مادی بشر به آن مسبوق بوده و حد دوم ظهور امام عصر، روحی فدا، است که اینک در غیبت به سر می‌برد: زمان فعلی که به نام امام غائب است، زمان غیبت اوست. به همین جهت زمان اوبا رمز و علامتی دیگر مشخص می‌شود و غیر از آن زمانی است که برای ما علامت و رمز تاریخ محسوب می‌گردد. کربن ضمن تشبیه قیام حضرت قائم به رستاخیز صغری به این نکته اشاره می‌کند که پاره‌ای از نویسندگان شیعی - از جمله کاشانی و صدر آملی - امام دوازدهم یا امام منتظر را همان فاراقلیط آمده در انجیل یوحنا می‌دانند. کربن می‌نویسد: سلطنت امام، مقدمه رستاخیز عظیم (قیامه القیامه) است. رستاخیز یا برخاستن مردگان به قول شمس لاهیجی شرطی است که مجال می‌دهد تا هدف و ثمره وجود موجودات محقق گردد به همین نسبت قیام عمومی حضرت حجت، مجال برای تحقق فلسفه وجودی بشر در حیات زمینی خود است. به عبارتی معاد شیعه همچون معاد زرتشتی که حتی سلطه تصویر سائوشیان (سوشیانس) و اصحاب او قرار گرفته، تحت تاثیر قائم و اصحاب او قرار دارد. در عین حال این تصور، اندیشه قیامت صغری، یعنی هجرت انفرادی را از اندیشه قیامت کبری یعنی فرا رسیدن دهر جدید جدا نمی‌سازد. کربن در بخش دیگری از نوشته‌های خود به بیان تفاوت عقیده مسیحیان به حضرت عیسی بن مریم، علیهما السلام، پرداخته و پس از اذعان به این نکته که امامان همه نور و حقیقت واحدی هستند که در دوازده شخص متمثل شده‌اند می‌نویسد: وقتی نسبت لاهوت و ناسوت را در شخص امامان در نظر بگیریم، می‌بینیم مساله به هیچ روی شبیه به اتحاد اقنومی در طبیعت نیست. امامان، ظهورات و تجلیات الهی هستند. قاموس فنی زبان، کلمات (ظهور و مظهر) را پیوسته به مقابله با عمل آئینه باز می‌گرداند. پس بدین گونه،

امامان همچون ظهور الهی، بی هیچ کم و بیش اسماء الله می‌باشند و به این عنوان از دو مهلکه تشبیه و تعطیل مصونند. چنانکه در فحوای مقال نیز گفتیم، شاید مهمترین انتقاد به تحقیقات کربن، عدم توجه او به وجه اجتماعی ظهور حضرت حجت و قرار گرفتن دوران غیبت میان دو حادثه بزرگ عاشورا و ظهور و قیام بالسیف مهدی، علیه‌الصلوة والسلام، است. این درست است که، قیام حضرت به مثابه پیروزی تاویل بر تنزیل و یا حقیقت بر شریعت است و رابطه شیعیان با امامشان رابطه‌ای نهانی و عاشقانه است، اما بی تردید نمی‌توان در کنار عروج عرفانی شیعیان که کربن بدرستی از آن به عنوان یکی از شروط اساسی توفیق دیدار معصوم یاد می‌کند، از وجه اجتماعی و مبارزه فراگیر آن امام با ظلم سیاسی، اقتصادی و فرهنگی صاحبان زور و زر و تزویر چشم پوشید و خروج عاشقانه امام شهیدان ابا عبدالله الحسین، علیه‌الصلوة والسلام، را برای اصلاح اجتماعی امت جدش که فرهنگی فاسد در کالبد آن دمیده شده بود به فراموشی سپرد و از عنصر سیاسی این هر دو قیام صدر و ذیل اسلام چشم غفلت فرو پوشید. سخن درباره گفته‌های عالمانه هانری کربن اندکی به درازا کشید، گرچه نقل همه سخنان او در این باره و در این فرصت میسر نشد. روحش به پاس کوششی که در ترویج نام مقدس امام المسلمین بقیه‌الله‌الاعظم، روحی و ارواح‌العالمین له‌الفداء، از خود نشان داده قرین رحمت باد. آمین!

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بسم الله الرحمن الرحيم

جَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱)

با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه‌السلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیفزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می‌کنند

بنادر البحار-ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹

بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهل بیت (علیهم‌السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه‌السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می‌دهند.

مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

اهداف: دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم‌السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم‌السلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید.

از جمله فعالیتهای گسترده مرکز :

الف) چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی
 ب) تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن همراه
 ج) تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما، انیمیشن، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و ...
 د) ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی دیگر

ه) تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای
 و) راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۰۲۴۵۵۲۴)
 ز) طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و ...
 ح) همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ...

ط) برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه
 ی) برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضور و مجازی) در طول سال
 دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان
 تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت: ۲۳۷۳ شناسه ملی: ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶

وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی: www.eslamshop.com

تلفن ۲۵-۲۳-۲۳۵۷۰۲۳ (۰۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور کاربران (۰۳۱۱)۲۳۳۳۰۴۵

نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده ولی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایندانشالله.

شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳، شماره کارت: ۶۲۷۳-۶۲۳۱-۵۳۳۱-۳۰۴۵-۱۹۷۳ و شماره حساب شبا: -۰۶۲۱-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۱۸۰-۰۹۰ IR
 ۵۳-۰۶۰۹ به نام مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان - خیابان مسجد سید
 ارزش کار فکری و عقیدتی

الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام :- هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنت غیبت ما، او را از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می فرماید: «ای بنده بزرگوار شریک کننده برادرش! من در کرم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید».

التفسیر المنسوب إلى الإمام العسکری علیه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست تر می داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می رسانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، اما تو دریچه ای [از علم] را بر او می گشایی که آن بینوا، خود را بدان، نگاه می دارد و با حجت های خدای متعال،

خضم خویش را ساکت می‌سازد و او را می‌شکند؟».

[سپس] فرمود: «حتماً رهاندن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی‌گمان، خدای متعال می‌فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد».

مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».

مرکز تحقیقات و ترجمه

اصفهان

گامگاه

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

